τοῦ πτωχοῦ Ἔθνους, χάρις τῷ Χαριλάῳ, ἔπρεπε πρωτοῦ τοὺς ρίψωμεν ἡμεῖς, νὰ ριφθῶσιν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. Εὗρον λοιπὸν μίαν τετραβάπορον ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν, ἀλλάξασαν περισσοτέρους κυρίους καὶ ὀνόματα ἢ ὅσας πολιτικὰς ὑποχρεώσεις πᾶς ρουσφετλῆς βουλευτὴς, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα διὰ νὰ συγκινήσῃ ἢ μᾶλλον σαγηνεύσῃ, ἐσκέφθησαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦνε πατριωτικόν! Διότι εἰς τὸν ἀτυχῆ ρωμηὸν ἂν ἐμεινεν ὀλίγος ἐνθουσιασμὸς ἐξαντλούμενος μέχρι τῆς γενναιοψύχου δωρεᾶς τοῦ σουλτούκου του, οὗτος πηγάζει ἐνίοτε ἐκ τῆς «πατρίδος!» Ἡ πατρὶς τῶν Μεγαλειοτήτων, τῆς παράτας, τῶν πετσωμάτων, τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, τῶν *παυσασιῶν*, τῶν διωρισμένων, τῶν ἐνταλμάτων! Ἀπὸ «Πανελλήνιον ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν» ἐπὶ τὸ πολυσήμαντον λακωνικότερον τὴν μετέτρεψαν ὀνομαστικῶς εἰς «Πανελλήνιον Ἀτμοπλοΐαν». Αὔριον θὰ ἔχωμεν τὰ μέχρις Ἀτλαντικοῦ δρομολόγιά της. Κάποια ἐφημερὶς θὰ εὑρεθῇ νὰ ψάλλῃ τὰ θούρια εἰς τὸν κυματισμὸν τῆς σημαίας μας ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς. Μετέπειτα θὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ κάλυψις τῶν μετοχῶν. Καὶ ὡς σπαρτιατικὸς ἐπίλογος τοῦ δράματος: τὸ **tableau** τῶν ἀγοραστῶν: *εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ*!

Ἐνόσῳ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἄνω ἑταιρίας εἶχεν ἀναλάβει ὁ ὀξύνους κ. Γιαλούσης, ἀνὴρ ἀγγλικῆς τακτικῆς καὶ ἀκριβείας, δραστήριος καὶ εἰδικὸς περὶ τὰ ἀτμοπλοϊκά, ἡ ἐπιχείρησις ἐβάδιζεν ἀπροσκόπτως κερδοσκοπικώτατα. Μόλις ἀπεμακρύνθη οὗτος καὶ δύο-τρία χρυσοκανθαρικὰ ὀνόματα ἐστόλισαν τὴν λίσταν τοῦ συμβουλίου της, ἤρξατο ἡ ὁσμὴ τῆς *μπαρουτίλας*. Τοὺς προσκόπους τούτους κόρακας τῆς ἐρημώσεως δὲν ἤργησαν ν' ἀκολουθήσωσι στίφη χρυσοκανθαρικὰ ὁλόκληρα καὶ ἰδοὺ σήμερον ἡ ἐξαπίνης ὁμογενικὴ κατάληξις τῆς ὅλης διαχειρήσεως μὲ τὴν ἐπιδεικτικῶς σειομένην «Πανελλήνιον» σημαίαν των. Οἱ σκοποί των εἰσὶν εὑρεῖς εἰς τὰ πελάγη τῶν δρομολογίων των, ἀλλὰ βαθεῖς καὶ ἀβέβαιοι ὡς ὁ πιθμήν των. Νέα χρηματιστικὰ ναυάγια προετοιμάζονται τοῖς πτωχοῖς τῷ πνεύματι καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἀποκλειστικῶς στέλλει εἰς Μαδρίτην τοὺς Σκουλούδας πρὸς συνομολόγησιν μεγαλεπιβούλων συμβάσεων, ἂν καὶ εὑρίσκεται ἐν πλήρῃ βεβαιότητι περὶ τοῦ *βουλιάγματος* αὐτῶν καὶ τόσων χιλιάδων ψυχῶν εὐπίστων συμπολιτῶν του. Προσοχὴ εἰς τὸν Τρικούπην!

Τορὸς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Διαθρυλλεῖται ὅτι ἡ νομικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου προτίθεται νὰ προτείνῃ ὡς διάδοχον τοῦ ἀποβιώσαντος καθηγητοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ Δικαίου Γεωργίου Ράλλη τὸν κ. Δημήτριον Ράλλην βουλευτὴν Ἀττικῆς καὶ ἀρχαιότερον ὑφηγητὴν τοῦ ἐμπορικοῦ Δικαίου.

Ἀφοῦ ἄπαξ ἀνέλαβε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν πόσους στρατιώτας ἔχομεν ἐν Ἀθήναις, πῶς δὲν προσέθεσεν καὶ μίαν λεπτομέρειαν, πόσοι ἐκ τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν εἶνε ὑπηρέται. Τρεῖς εἰκόνες τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περισυλλεχθεῖσαι μᾶς ἔκαμαν ν' ἀμφιβάλλομεν ἂν ὑπάρχουν περισσότεροι ἀπὸ τὴν συνήθη ὑπηρεσίαν τῶν φρουρῶν. Δύο δυστυχεῖς στρατιῶται κουβαλοῦσαν μίαν μπαοῦλαν τοῦ ἀξιωματικοῦ των μακρυὰ ὅση ἡ *Ὁδὸς Σταδίου*. Εἷς στρατιώτης συνώδευε δεσποινίδα καὶ εἶχεν ὑπὸ μάλης ἕνα μπόγον πλατὺν ὡς τὴν πλατεῖαν *Συντάγματος*. Ἄλλος στρατιώτης εἰς τριωρόφου οἰκίας ταράτσαν ἀνέβαζε καὶ κατέβαζε μπουγάδα καὶ ἄπλονε γυναικεῖα πανταλονάκια! Ἰδοὺ τὰ ἔργα, εἰς ἃ καταγίνονται οἱ στρατιῶταί μας. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θὰ τοὺς δοῦμε, ὡς τοὺς ἐν Τούνεσι ἀδελφούς των, νὰ πλέχουν κάλτσαις καὶ νὰ φυλάνε φρουροί.

Ἡ Νέα Ἀγορὰ πλησιάζει ἐπὶ τέλους νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν δημοσίαν χρῆσιν. Τώρα ὅπου ἐκαθαρίσθη καὶ ἐχρίσθη καὶ ἐβάφη καὶ διεκοσμήθη ὀλίγον, ἤρχισε νὰ γίνηται ἓν πολὺ κομψὸν οἰκοδόμημα. Εἰς τὰ πλεῖστα τῶν μαγαζίων ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωνται οἱ ἐν αὐτοῖς σκελετοί. Βεβαίως θὰ ληφθῶσι καὶ ὅλα τὰ μέτρα ὑγιεινῆς ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτοῖς. Εἰς τὰ κρεωπωλεῖα μάρμαρα καὶ πρίονες καὶ τὰ λοιπά. Ποῦ κεφάλι, ἀφ' ὅτου ἐτέθησαν ἐκεῖ τὰ θεμέλια νὰ φυτευθῶσιν ἐκεῖ δενδροστοιχίαι γύρω-γύρω. Ἀλλ' ἄ,τι δὲν ἔγινε τότε, ἂς γίνῃ τώρα. Ὀφείλομεν δὲ πολῖται καὶ τύπος νὰ ἐπαναστατήσωμεν, ὡς ἐπαναστοῦμεν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἐνθουσιαζόμενοι καὶ σφαζόμενοι, διὰ νὰ ἐνανθρωπισθῇ ἡ πλατεῖα Βαρβακείου. Τί μυστήριον τέλος πάντων κρύβει ἡ παράγκα ἐκείνη. Ἀνοίξατέ την νὰ δοῦμε τί τρέχει ἐκεῖ μέσα. Πολὺ φοβούμεθα ὅτι εἶνε κριμμένη κάμμια λῃστρικὴ συμμορία. Ἄγαλμα εἰς τὸν Γλάδστωνα καὶ τοῦ μεγάλου μας συμπολίτου Βαρβάκη ξύλα, οὖρα καὶ κοπριές. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον θὰ ἐγράψαμεν περὶ τοῦ χονδροειδεστάτου τούτου αἴσχους ἑκατὸν φορὰς, τίς μᾶς ἀκούει; Οὔτε ἀρχαί, οὔτε συμπολῖται, οἵτινες οὔτε αὐτὴν τὴν παράγκα πηγαίνουν νὰ κρημνίσουν κάμμια μέρα, οὔτε τὸν κῆπον Χαδζῆ Δημητρίου εἰς τὸν Ἰλισσόν. Κακοῦργοι κυβερνῆται, ἀδιάφοροι οἱ πολῖται, ἰδοὺ τὰ χάλια μας.

Χάριν τῶν παιδιῶν χθὲς ὁ ἐν Φαλήρῳ Ἀρμενικὸς θίασος παρέστησε δύο πράξεις ἐκ τοῦ Ἀριφ καὶ τοῦ Κιοσσὲ Κεχαγιᾶ. Τὸ θέατρον ἤρχισε περὶ τὰς 6 1/1, ἦτο δὲ τελειωμένον πολὺ πρὸ τῆς ἐννάτης· μικρὸν θεατρικὸν βραδάκι, ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀκροατήριόν του. Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἔτι μέσα εἰς τ' ἁμάξια, ἅτινα τὰ ὡδήγουν εἰς Φάληρον, ἠκτινοβόλουν καὶ ἐχόρευον τὰ παιδάκια. Ὕστερον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς παραστάσεως ἦσαν διαρκὴς γέλως, ἔκπληξις καὶ φωνοῦλαις καὶ χειροκροτήματα· τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς εὐθυμίας των ἦτο ἡ σκηνὴ μὲ τὸν ὄνον τοῦ Κιοσσὲ Κεχαγιᾶ, ὅστις τόσον ἐπίσημον μέρος διεδραμάτιζεν εἰς τὰς ἀναλάτους ἐκείνας σκηνάς, τὰς ὁποίας μόλις σώζουσιν αἱ σάρκες καὶ τὰ ἐκκίσματα καὶ τὸ γλυκοτραγουδάκι τῆς Σιρανοῦς καὶ ὁ χορὸς τῆς Ἰσαβέλλας καὶ ἡ ὑποκριτικὴ δεξιότης τῶν μελῶν τοῦ θιάσου. Τὰ παιδιὰ διεσκέδαζον μὲ τὰ μάτια ἐστραμμένα πρὸς τὴν σκηνήν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ ἄλλοι, οἱ μὴ ὄντες πλέον παιδιά, καὶ μόνον καταδικασμένοι νὰ παιδιαρίζωμεν ἐνίοτε, δὲν εὑρίσκομεν γλυκύτερον θέαμα ἀπὸ τὰς ἀστραπὰς καὶ τὴν χαράν των, ἡ ὁποία τόσον εὐκόλως ἐξήπτετο ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν ἐκείνην λαμπροφάνειαν τῶν γυναικείων ἐνδυμασιῶν καὶ τῶν χορῶν καὶ τὴν παχύτητα τοῦ κωμικοῦ των οἴστρου. Ὅταν πρὸς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως αἱ μητέρες ἢ οἱ πατέρες των τὰ ἠρώτων ἂν ηὐχαριστήθησαν, νὰ ἐβλέπατε τί ὠκεανὸς εὐδαιμονίας ἐκυμάτιζεν εἰς τὸ *γαι* των.

Ἀλλ' ὅσῳ εὐεργετοῦσι τὰ παιδάκια οἱ γονεῖς των ὁδηγοῦντες εἰς τοιαῦτα χάριν αὐτῶν συγκροτούμενα θεάματα ἐν καταλλήλῳ ὥρᾳ, τόσῳ ἀφ' ἑτέρου τυραννικῶς καὶ ἀπερισκέπτως φέρονται πρὸς ἐκεῖνα οἱ σύροντες αὐτὰ καθ' ἑσπέραν εἰς τὰ θερινὰ θέατρα, τὰ διαρκοῦντα μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ μεσονυκτίου πολλάκις, ἀφαιροῦντες τὸν ὕπνον των, τὴν ζωήν των δηλαδή, καὶ ἐκθέτοντες εἰς τὰ ψύχη τῆς νυ-

κτὸς, οἰκτρὰ θύματα τῆς νυκτὸς καὶ τῆς κοπώσεως καὶ τῆς ἀσπλαγχνίας.

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ ἐν Αἰγίῳ δημοσυντηρήτου Γυμνασίου καθυστεροῦνται οἱ μισθοὶ τῶν μηνῶν Μαΐου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου, καίτοι μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐκπληρώσαντας τὸ καθῆκον, διότι οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες Αἰγίου δὲν καταβάλλουν τοὺς καθυστερουμένους μισθούς. Καὶ ἡμεῖς ἐνομίζαμεν ὅτι τοιαῦτα πράγματα συμβαίνουν μόνον εἰς τὴν γειτόνισσά μας Τουρκίαν.

Ἐκ Πατρῶν τηλεγραφοῦσιν ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Κόγκισταδωρ» παραλαβὸν 350 βαρέλια καὶ 2406 κιβώτια σταφίδος, ἐκ λιτρῶν 324,334, ἀπέπλευσεσε χθὲς μέσον Αἰγίου πρὸς συμπλήρωσιν φορτίου δι' Ἀγγλίαν.

Μᾶς στέλλουν καὶ τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν:

Διατί ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν προβαίνει εἰς τὴν λύσιν τοῦ πρὸ ἓξ μηνῶν ἐκκρεμοῦς ζητήματος τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, ὧν, μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, οἱ πλεῖστοι εἰσὶν ἕτοιμοι νὰ ἀποχωρήσωσι τοῦ σώματος; Ἢ φρονεῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἐφαρμογὴν νῦν ὁ παρ' αὐτοῦ εἰσαχθεὶς καὶ ἐφαρμοσθεὶς νόμος περὶ μορφώσεως τῆς χωροφυλακῆς ἕνεκεν ἀτομικῶν ἀπαιτήσεων;

Μετὰ δεκαήμερον ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν ἀφίκετο χθὲς ὁ παρὰ τοῖς ἐν Τρικάλοις δικαστηρίοις φίλος δικηγόρος κ. Σπυρίδων Ν. Γεωργόπουλος.

Νὰ ἔχετε τέτοιους μισθοὺς κλητήρων, νὰ τοὺς πληρώνετε 56 δραχμὰς, νὰ ἀναγκάζωνται νὰ τὸν προεξοφλοῦν 50 δρ. νὰ πληρώνουν καὶ ξεχωριστὸ τόκον 3—4 δρ. διότι τὰ ἐντάλματα δὲν πληρόνωνται νὰ εἶνε 21 Αὐγούστου καὶ νὰ μὴν ἔχουν πληρωθῇ ἀκόμη καὶ νὰ περιμένετε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς λιμοκτονοῦντας τάξιν καὶ ἀσφάλειαν. Οἷον ὕψος βλακείας!

Παρὰ τοῦ φίλου μας Α. Καμπᾶ ἀφῃρέθησαν χθὲς τὸ ἑσπέρας δι' ἀοράτου χειρὸς δραχμαὶ χίλιαι. Ἐ! δὲν πειράζει.

Ἰδοὺ καὶ οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ τῆς εἰκοστῆς κληρώσεως τοῦ δανείου τῶν 60,000,000.

Ἀριθμός	Κέρδη εἰς φράγ.
76,498	100,000
137,580	10,000
174,390	2,500
93,856	2,500
64,641	1,000
53,842	1,000
20,167	1.000
38,926	1,000
87,573	1,000

Στοιχηματίζομεν ὅτι ὁμογενὴς ἐκέρδησε τὸν πρῶτον ἀριθμόν.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Φιλιππούπολις, 13 Αὐγούστου

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ ἀναγεννώμενα ἢ λαμβάνοντα ζωὴν καὶ ἐμφανιζόμενα ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ ἔθνη ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βίου των εἰσὶ πλήρη ρώμης καὶ σφρίγους. Εἰσὶ ζωηρά, κινοῦνται ἐκδηλοῦσι τὰ ἐνδόμυχα αὐτῶν συναισθήματα πολλαχῶς, ὡς τὰ παιδία ἐκεῖνα, εἰς ἃ ὁ πατὴρ ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τοὺς μόλις ἐφήβους, οἵτινες καταλίπουσι τὰ βάθρα τῶν σχολείων.

Τοῦτ' αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ ἐν τῷ βουλγαρικῷ λαῷ. Ἀφορμὴν ζητοῦσιν, ὅπως καταφανῇ ποιήσωσι τὴν ἀναβίωσιν ἢ καὶ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Πάταγος καὶ ζωὴ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν προστατῶν αὐτῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου· κίνησις καὶ θόρυβος κατὰ τὴν στέψιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας. Ἐκδηλώσεις αἰσθημάτων χθὲς ἐπὶ τῷ τελεσθέντι μνημοσύνῳ ὑπὲρ τῶν ἐν Σίπκᾳ πεσόντων!

Τὴν πρώτην ἐτελέσθη ἐν τῇ βουλγαρικῇ μητροπόλει τὸ μνημόσυνον, μεθ' οὗ τὸ τέλος ἐξῆλθον οἱ ἐκκλησιασθέντες τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς παιανιζούσης. Φωταψία τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ δημαρχικῷ κήπῳ, ἔνθα λαὸς πολὺς, ἰδίᾳ ἐκ τῶν κατωτέρων στρωμάτων, παρεδόθη εἰς θορυβώδη ἄσματα καὶ χοροὺς ὑπὸ τοὺς ἤχους πάλιν τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, παιανιζούσης μόνον ἐθνικὰ ἄσματα.

Βλέπων ταῦτα καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἀμυθήτου θλίψεως, διότι συγκρίνω τὰς βουλγαρικὰς ἑορτὰς πρὸς τὰς ἡμετέρας ἐν Ἀθήναις, αἵτινες διέρχονται σχεδὸν ἀπαρατήρητοι καὶ μόνον μὲ τὰς τυπικὰς δοξολογίας! Ἆρά γε ἐγηράσαμεν ἐπὶ τοσοῦτον; ἆρά γε ἐπετελέσαμεν τὸν προορισμόν ἡμῶν; ἆρά γε δὲν ἔχομεν πλέον ἀνάγκην ἐνθουσιασμοῦ, κινήσεως ζωῆς, τρέλλας, ἂν θέλετε, καὶ πρέπει νὰ ζῶμεν ὡς ψοφίμια; Καθ' ἑκάστην λέγομεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι προοδεύομεν, ἀλλ' εἶνε ἆρά γε πρόοδος μόνον ἡ ἀνίδρυσις μεγάρων, ὁ πολλαπλασιασμὸς θεάτρων, ἐπιδοκιμασίαι δὲν ἠξεύρω τίνων δεσποινίδων ἀρμενίδων, Τζοὺν καὶ ἰάν;

Ὅταν βλέπωμεν ἔθνη, αἰώνων ἀριθμοῦντα βίον, ὡς ἡ Γαλλία, καὶ ἄλλα συμπληρώσαντα ἤδη κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τὴν ἀποστολήν των, ὡς ἡ Ἰταλία, σχεδὸν παραφρονοῦντα κατὰ τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν ἑορτὰς, τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἡμεῖς; Πῶς ἑορτάζεται ἡ ἐπέτειος τῆς ἁλώσεως τῆς Βαστίλλης ἐν Γαλλίᾳ, πῶς αἱ ἑορταὶ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Γαριβάλδου ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ πῶς παρ' ἡμῖν τῆς 25 Μαρτίου; Ἢ μήπως ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ταύτης νάρκης δέον νὰ προοιωνιζώμεθα ἀπαίσια!

Ἴσως γνωστὸν ὑμῖν ὑπάρχει ὅτι εἰσὶ συστημένα παρθεναγωγεῖα ἔν ἐνταῦθα πρὸ πολλοῦ καὶ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ πρό τινος συσταθέν. Τὰ δύο ταῦτα οἰκοτροφεῖα διευθύνονται τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μαρτὲν, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Βερτρὰν, ἀμφοτέρων ἄλλοτε διδασκάλων τῆς γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις, γνωστῶν δὲ τῇ αὐτόθι κοινωνίᾳ. Οἱ κύριοι οὗτοι, φωτίσαντες τοὺς Ἀθηναίους, διαχέουσιν ἤδη τὰ φῶτα αὐτῶν παρὰ τοῖς Βουλγάροις ἐπὶ δικαίᾳ, ἐννοεῖται, ἀμοιβῇ. Πλὴν τῶν ἀνωτέρων οἰκοτροφείων ἐλήφθησαν ἤδη μέτρα ὅπως συσταθῶσι τοιαῦτα ἐν Βιτωλίοις καὶ Σκοπείοις.

Καὶ ἄλλοτε ἔγραψα ὑμῖν πῶς οἱ ἐνταῦθα, ἐργαζόμενοι ἐπὶ διαγεγραμμένου σχεδίου, εἰσδύουσιν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις. Μανθάνω νῦν ὅτι τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον θὰ ἱδρυθῇ ἱερατικὸν σχολεῖον περιλαμβάνον 150—200 μαθητὰς, δυναμένους μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη νὰ χειροτονηθῶσιν εἰς